

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 4-50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-80 ал., Німеччині 7-50 ал.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 7-50 ал., Австрії
7-50 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 23-25.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИЖИРНИКА
20 сот.

За політичну амнестію.

Промова посла д-ра В. Загайкевича, виголошена в соймі при мотивуванні наглости внесення про амнестію для політичних в'язнів.

Високий Сойме! Якщо я забираю голос в імені Українсько-Білоруського Клубу, щоб умотивувати наглості оголошеного нами: внесення про амнестію для політичних в'язнів, то роблю це не тільки тому, щоб дати вислів нашій глибоко відчутій і неукій потребі якнайскорішого поладнання цього внесення, але хочу бути речником тих мас українського і білоруського народів, зпоміж яких політичне тюремництво черпає надмірні й нечувані жертви. Я є певний, що буду також речником усіх тих, для яких слова демократизм, свобода переконань і особиста свобода не є тільки пустими гаслами і глухими словами, але є реальною метою, є підставою їх діяння та оцінкою кожної суспільно-політичної проблеми, якою є також тюремництво. (Переривання). І дійсно дивним є, що хтось може переривати промову представника якогось народу, який тут перед вами, в тому соймі розкриває його болі та потреби.

Шановні панове, особливо, коли мова про польське тюремництво, то ви, які день виходу теперішнього марш. Пілсудського з магдебурзької тюрми так врочисто святкуєте і в інших серцях цей день записаний як велике національне свято, ви не повинні опонувати тому, хто промовляє в імені політичних в'язнів. Хіба, що хочете бути тюремною сторожею і тому не хочете дозволити мені довести до кінця умотивування цього внесення. Як хочете з тієї сади винести епітет тюремної сторожі то переривайте та голосуйте проти внесення. (Пос. Санюца: Ніхто не перериває). Хочби пан товариш!

Наше внесення обіймає тюремництво разом зі слідчим арештом, а в тому місці мушу ствердити, що в нас арештом слідчим передовсім супроти тих, які підозрілі у провирах політичних, користуються надмірно, посягають страшно. На основі якогонебудь доносу поліційного урядовця замикається і то дуже часто на те, щоб по кількох годинах чи місяцях тюрми припинити слідство. Взяв же на волю, але ніхто йому не повертає шкоди і моральних терпів, які втратив. І це є злочин, посягнення на свободу людини. Нічого дивного, що ми вважаємо це за певну потребу, щоб наш загальним актом амнестії покласти край цим терпінням політичних в'язнів у цій добі.

Ще недавно, бо два роки тому, в травневій дискусії 1925 р. 6. пос. Тугут сказав, що в Польщі нема майже людини, яка не відрізняла б політичного злочину від звичайного, і мотивів політичного переступника від звичайного. А коли так є, коли ствердити, що в Польщі розрізняють підкалад і підкалоде якогось діяння, яке часом колає в кримінальному, коли відрізняють ідеї сторони переступника, то здається, що колись, виходячи з такого становища мусить і повинен шановніше голосувати за амнестію, яка по наших інтенцій відноситься лише до політичних в'язнів.

Коли шан. панове і-ки мені переслали хвилююче переказали, то прошу

пригадати собі, що по травнево-му перевороті йшли по вулицях усіх міст ряди маніфестуючих на честь марш. Пілсудського і несли транспаренти з написами, що домагалися політичної амнестії, отворення тюремних брам для політичних в'язнів. На жаль, пройшли всі ті гасла без відгому і реалізації. Прийміть, панове, до відома, що ще нині сидять по тюрмах ті, яких засуджено за воєнні літа 1918 і 1919 і за ідейні вчинки слідуючих літ.

З політичними противниками не розправляється при допомозі кримінального кодексу і тюрми. Тюрма не згнобить ідеалів! — Отже, де підкадом є мотиви національні, вивольні війни, там є інша оцінка всяких учинків, там злочин є говорити про злочин. Тепер, прошу панів, серед тих відносин, сойм, який зібраний у тій хвилі не повинен сам від себе відкидати цього могутнього гасла: отворити брами тюрем і випустити політичних в'язнів. І чи саме тому, щоб цьому соймові

запевнити моральну супрематію, чи не повинні він підтримати наглости внесення? Не йде тут про мериторичний зміст, над яким буде дискусія, але про регулямінове приспівшення полагоди внесення.

Шановні панове! Ще одно слово. Між політичними в'язнями великий контингент становить молодий елемент, бо молодого потягає ідея. Запад, часом не достача холодної застанови і поривається він до діла. Отже молоді становить велику частину тих в'язнів, а не забуваймо, що тюрма є спеціальною школою, школою специфічного типу: туди входиться неумом, а виходиться звідтам обриваним абітурієнтом. Тому то не затримуйте їх, панове, непотрібно. Чиж маю пригадувати, як в'язні не раз домагалися при допомозі голодівок приспівшення судового поступовання та прискорення полагоди їх справ?

Прошу шановних панів, багато є причин, які за цим промовляють. Візваний давнком пана маршалка кінчу і бажав би я, щоб та маршалківська палочка, яка відкриває наші засідання, застала і до тюремних брам і щоб ті брами отворилися, політичні в'язні з волі Високого Сойму дістали волю. (Оплески).

Польський державний бюджет.

Не маючи під рукою нового тексту урядового законопроекту про бюджет Польщі на 1928-29 рік я спираючись єдино на оголошених в пресі загальних даних про поодинокі позиції бюджету тільки по стороні видатків — (бо позиції доходів, себ-то податків і оплат взагалі не оголошено) годі створити собі повну і вірну картину теперішнього стану фінансів Польщі. Шойно шляхом подрібного розбору поодиноких позицій бюджету як по стороні видатків так і по стороні доходів, шляхом порівняння з попередніми польськими бюджетами і бюджетами сусідів Польщі, можна би як-так зорієнтуватися в цій і для нас першорядного значіння справі. Але й з опублікованих даних тай з дискусії, котра тепер велася на бюджетовій комісії та на пленумі сойму, виходить ясно, що разом з ухваленням інвестиційного бюджету Польщі йде при кінці біжучого бюджетового року до величезної суми 3 мільярдів зол. Крім додати ще видатки на самоврядування й на соціальну безпеку (каси хорих, примусові забезпечення від випадків, вогню і т. п.), то сума, яку народне господарство Польщі мусить видусити зі себе тільки на публічні цілі йде в цьому році напевно до 4 мільярдів зол. Очевидно, на боці лишаються приватні видатки одиниць й колективів, котрі теж мусять найти своє покриття в загальному річному доході народного господарства, або кінцею-кінців у доході господарських одиниць. Всі бесідишки в бюджетовій комісії, за винятком міністра Чеховича, цілком слушно підносили, що такий колосальний бюджет рішуче не під силу Польщі. Але такі більшість соймова кінці четвертинного бюджету ухвалила; як сакраментальну „конечність державну“ й аби не дразнити Пілсудського.

Правда, бюджет є на папері зрів-

новажений. Та цього успіху уряд вміє добитися хіба шляхом страшного натиску на весь господарський організм держави. При такій ситуації годі тому надіятися на якунебудь серйозну капіталізацію, себ-то на повстання значніших опадностей, так, як майже всі діянки господарського життя в Польщі сьогодні обложені податками й оплатами до крайніх меж.

Зріст бюджетових цифр не є в Польщі невідомим природного зросту й розбудови існуючих доходів джерел, але вислідом, можна сказати: фінансової дефензиві, себ-то судорожної пошукачки шораз нових податкових джерел. І так заповідає п. міністр фінансів на покриття ухвалених підвишок урядових платнів, введення стааого маєткового податку (переробленого з тав. маєткової данини Габсбургів), нову організацію ґрунтового і введення будинкового податку. Як бачимо, всі ці податки є виключно селянські й хліборобські, отже таким чином фінансові плани уряду, між іншим, покриває і наш селянин.

Щодо скарбових надвижок з бюджету, то з подрібних цифр, поданих у промові мін. Чеховича виходить, що надвижки уряд відкадає „на морну годину“ й населення скористає з них тільки в дуже обмеженій кількості.

Добре бодай, що вже покінчилося повсюдне підчас виборів ваяснювання, що постійно ростучий дефіцит закордонної торгівлі не тільки неспіввідносний, про яку школа балакає, але просто ознака економічної сили Польщі!!! Такі твердження анисловляють різні офіційні особи й їх підголоски — як сказано: підчас виборів. Але тепер вже по виборах, отже нема потреби закривати очей на дійсний стан справ, котрий по словам самого Чеховича — більше чим тривожний. Розуміється Польща, яка не має майже жадних

доходових резерв в платничому білянсі (хіба щораз менший наплив емігрантських доларів), могла заткати діру торговельного білянсу єдино тільки запасами золота й дефіз Банку Польського. А це знов може довести до захитання державної валюти (золото). Така небезпека безумовно існує. Отже тому п. Девей (америк. фінансовий діяльник) доручив польському урядові піднести всі головні митні оплати. Таким чином прийшло до розпорядку провальоризації мит, який знов доводило до формальної торговельної баланси Польщі сусідами й — що важливіше — до скорчення цифр призову й вивозу. Значить: подолання цілком не поліпшилося тільки сильно погіршилося. Часописи доносять, що Австрії, Чехословаччині й Німеччині збираються зрізати з Польщею всі торговельні зв'язки, а відплатними мірами вони вже Польщі відповіли.

Найбільше лихо в тому, що зріст бюджетових позицій у Польщі є зв'язаний з автоматичним зростом загального індексу цін. І таким чином твориться т. зв. безконечна шруба. Держава підносить видатки й тому накладає шораз нові податки, які знов впливають на зріст цін — в цих ділянках, котрі досягають новими податковими тягарями. Тимчасом у сильних економічно державах Зах. Європи і в Америці зріст бюджетових цифр є впливом зросту національного багатства — при постійно незмінній або тільки мало піднесеній рівні (індексі) цін. В Америці уряд навіть робив натиск для пониження рівня цін. Але шруба може нарешті урватися, й тоді з польськими фінансами стало б дуже погано.

Взагалі — тон міністра Чеховича був в бюджетовій дискусії дуже мінорний. Міністр перестерігав перед надмірним оптимізмом й зовсім не скрикнув можливості небезпеки.

Д-р Павло Лисик.

Тяжкий горіх.

Польсько-литовська конференція в Кенігсбергу.

Напружені відносини між Литвою і Польщею з приводу Вільки, які вже не раз викликали примари гострого конфлікту, депо загладити з хвилею висунутих тієї справи на терені Ліги Націй. Зайвим було б переходити всі перипетії польсько-литовських зв'язків, які у відношенні періодах були в нас реферовані й освітлювали. Заслужено лише, що Польща всякі засоби намагалася примусити Литву зійти зі свого становища та вступити на шлях нормалізації відносин на основі доконианих фактів. Маленька Литва, не вважаючи на всі польські заходи і виступи підтримувала своє опірне становище. Тільки інтервенція Ради Ліги Націй, а радше прихильність Польщі великих держав, примусила Литву вступити на шлях переговорів про наладження конвекних суцільських зв'язків без порушення справи Вільки.

Після досить довгої провадки на пропозиції Вільки-литовська конференція в Кенігсбергу польсько-литовська конференція, Польща пішла на уступки щодо міст конференції, бажачи цим формальною справою винести свою добру волю і застерти сплиски виласяних історій з очей мін. року. Та вильки, що польська інплімація не почувалася рівною на східно-південному ґрунті, коли польська провад урешті до постійно інфляційного зросту

тичній хвилі" кенігсберзької конференції. Після інсталяційних формальностей литовська делегация заявила нижнелітвиським, аніж литовським пропозиції. І літвиська делегация пропонує літвиським чотирьох проектів в справі конвенції, а саме в справі літвиського руху, в справі поштової і телеграфічної комунікації, в справі залізничної комунікації та в справі зв'язку на Номіні. Литовська делегация постановила перевести генеральну дискусію над з'явленими проектами, а з свого боку виставила домагання на порядок нарад конференції поставити справу відшкодування за акцію темпелітвиського у висоті 10 мільйонів та справу безпеки Литви в держави. У відповідь на це польська делегация зажадала відшкодування за «дисципліну» нейтральності під час польсько-літвиської війни. Одночасно литовську акцію відшкодування поляки схилили трактувати як реанімацію в Вільні.

Серед таких розмов при допомозі нот із однієї сторони до другої) польська делегация почала підготувати публічну заяву на відхилення або навіть зрівняння переговорів. В таких умовах напруження і взаємного недовіри відбулося в повелюючій лінійній конференції під проводом мін. Залеського, який запропонував опублікування дотеперішніх польських і литовських нот. Проф. Вальдемарас погодився на цю пропозицію і застерігся проти розкриття політичних вісток про запланований вїзд литовської делегации з Кенігсбергу. Описи литовський прем'єр розглянув суцільську умову, акцію ген. Желітвиського та постанову Ради Амбасадорів з 1923 р., що в справі Вільні Литва нічим не є зв'язана з Польщею незалежно від ведених переговорів та їх висадки.

Переходячи до польських проектів конвенції (в справі суцільського руху і поштово-телеграфічної та залізничної комунікації), литовський прем'єр ствердив, що польські проекти тіжко про око є чисто технічними проектами, по суті є вони політичними. З метою усунути з них усіх політичних моментів, Вальдемарас погоджується на покликання до життя трьох комісій: для справ безпеки й відшкодування, для справ економічних і транзитних та для справ суцільського руху і взаємодії справ адміністративного характеру.

З висновками і твердженнями литовського прем'єра погодився мін. Залеський, особливо у аналітичній справі. Шкода комісії, то він дав на них свою згоду. Переходячи до справ безпеки, він бореться литовської еміграції і відкидає заклад, немов би на польській території таємно литовські ватаги.

Після того устійливо запропоновані комісії, з яких одна розміщена в Ковні (під проводом Голука), друга у Варшаві, а третя в Берліні (під проводом Сидявас-

каса). Місцем пленарних засідань літвиських Кенігсбергу. На випадок неспроможності або труднощів у комісіях літвиських відділяю до дану.

На тому припинено переговори в Кенігсбергу, літвиські комісії клопоті з дальшим розгрізуванням тяжкого горіха польсько-литовських взаємин.

З ходу дотеперішніх переговорів ясно, що справа налагодження нормальних суцільських взаємин є незвичайно важка і складна, та що комісії праці і дальші переговори криють в собі безліч несподіванок.

Господарське життя.

Ветеринарно-годівельний курс „Сільського Господаря“ у Львові.

Заходами Управи Красного Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові відбувся в викладачів сіль. У. країнського Академічного Дому у Львові 10-денний (10—28. III. п. р.) ветеринарно-годівельний курс під проводом і при співучасті головного референта Ветеринарної Секції „Сільського Господаря“ ветеринарного лікаря Маріяна Стахурського, бувають асистента ветеринарної Академії у Львові, д-ра вет. мед. Данила Миколаєвича та інж. Івана Рижавого.

Виклади, при яких послуговувалися вчителі анатомічними препаратами з Ветеринарної Академії і найкращими ветеринарними приладами, митоложено слухачам з обсягу ветеринарної медицини й хірургії та в ділянці плекання й годівлі домашніх звірят. Виклади відбулися в слідуючих рамках: 1) Навчальна виставка й фізіології, 2) про гігієну, 3) про горічку, запалення та про пізнавання недуги, 4) приборування звірят, 5) ліка і лічення, 6) пізнавання віку у коней і худоби, 7) пошесні недуги, 8) мала хірургія і поміч при пороках, 9) внутрішні недуги, 10) недуги ніг, 11) основи лікування курчат, між ними були також монахи студентського монастиря з Угана і Львова.

Вступне слово перед іспитами виступив директор „Сільського Господаря“ інж. Євген Храпальський і голова ветеринарної секції л. Маріан Стахурський. Висхід іспитів був дуже вдовольний, при чому була нагода переконатись про високу врожену й набуту інтелігенцію нашого сільського елементу. Закінчено курс роздачею свідоцтв і розпродажем книжечок з обсягу першої допомоги в випадках захворювання домашніх звірят і спільною фотографією.

Останнє слово до аудиторії — виступав Іх до праці над поправою своїх господарств, а в першу чергу над піднесенням рівня плекання худоби, до чого має

причинитись якраз цей курс — виступав президент „Сільського Господаря“ інж. Юліан Павличковський.

Найближчим завданням доволі рухливої ветеринарної Секції і Управи „Сільського Господаря“ є урухомлення „Ветеринарної поради“, себто ветеринарної амбулаторії на подобу „Народної Лікарні“, під проводом вище названих ветеринарних лікарів, які всеціло віддали своє знання ширенню основ наукового вірнішого лікування і теоретичному й практичному навчанню. Найближчі ветеринарно-годівельні виклади відбудуться в Стрию, про що в своєму часі буде проголошено.

Подається до відома всім азінтересованим, що за порадами в обсягу ветеринарної медицини можна звертатись до Кр. Тов. госп. „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зморовича ч. 20, або до ветеринарного лікаря Маріяна Стахурського, Львів, вул. Дверницького 32, при чому не виключені й поїздки для порадити хоріх звірят на провізцію.

Парляментарні вісті.

ПРОДОВЖЕННЯ БЮДЖЕТОВОЇ КОМІСІЇ.

Варшава, 8. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ж) Пос. Вижинковський реферував бюджет президента республіки. З подробиць цікава одна позиція, а іменно видаток на прапор над замком у Варшаві. Понамається, що що 3 до 4 дні купується нова матерія на прапор, котра коштує зівсім по 50 зол., а наслідком тяжких френалів вітер шораз прапор шити. Ця подробиця викликала досить веселости. Новим є позиція диспозитивного фонду 60,000 зол. Президент дістає 180 тис. зол. річної платні, себто до 15,000 зол. на місяць. Фінансово-господарський план президентської резиденції в Спалі ліквідує на біжуч. рік 132,000 зол. Пос. Діаманд заінтересувався, чи не можна замість окремої замкової сотні вивести військ з полків. Пос. Бітнер виступав назву диспозитивного фонду, котра має поліційно-політичний характер. Зрештою бюджет президента прийнято без зміни. Обговорювано дальше бюджет президентської ради міністрів. Прийнято внесок про стерплення прибутків і видатків 2 урядових газет, а то „Львовської“ і „Познанської“. Прибутки були означені на 480,000 зол., видатки на 702,000 зол. (Все одно в бюджетовій прозорі, яка є важка до 30. VI. п. р. застережено удержання тих урядових газет, отже покищо їх доля не приречена). В справі адміністративного трибуналу прийнято внесок на додані 20,700 зол., а то для двох суддів. При-

ляти теж 2 резолюції: одну в справі замкнення урядових газет і не однієї органі, друга резолюція в справі припинення бігу в ази. трибунал. В дальній дискусії веселий характер мав ініціатор поміж пос. Прагером і референтом пос. Книжковським. Пос. Прагер за протестував проти того, щоб в Книжковський називав Четвертинського князем. Цей титул, мовляв, може обов'язувати лише в прил. розмові. Остаточне прийнято бюджет Найв. Конгр. Палати без зміни. Після того відложено засідання комісії на день 18. квітня 1928 року. Таким робом із літвиським ланом почались у собі величезні фері.

ОКРЕМИЙ ЛИТОВСЬКИЙ РЕФЕРАТ.

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ж) При схільному вилізі між-ства з корд. справ мають створити окремий литовський реферат. Поси литовські справи підлягають до реферату заг.бюджетного. Створення окремого лит. реферату в МСЗ вимагає на велику зату, що Польща приналежить до литовського титла.

ІЗ ВИБОРЧІ ПРОТЕСТИ

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ж) До Найвишого Суду вплинуло на посередництвом окр. виб. комісії 183 протести в справі унезаплення виборів. Найбільша кількість скарг походить із Сх. Галичини та взагалі зі ст. провінції Найв. Суд приступив до розгляду цих протестів у найближчих днях.

ШКІЛЬНІ МУНДУРИ.

Варшава, 3. квітня 1928.

(Власна телефонограма.)

(ж) Міп-ство освіти рішило завести в будучому шк. році в цілмі середніх шкільних навчальних закладів обсяг посити приписові мундурів у всіх класах. Головною причиною цього рішення був аргумент упадку моралі серед середньоскільної молоді та труднощі контролю над молоддю в одязі на циз. одязі.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК.

До замітки п. з. „З діяльності Уряду сільського Клубу“ („Діло“, ч. 75) вилізли такі помилки: 1) інтерпеліцію в справі припинення у виконуваних обов'язках начальників громад у Данілічівці і Богданівці, пов. Зборів, виліс не сен. Кулик (а тільки пос. Кулик), а сен. Кулик; 2) інтерпеліцію в справі ухвалення новел до 58 статті шкільного закону з 13 липня 1927 р. виліс не пос. Загайкевич, а пос. Великанович. Ця новела мала змістити уступ е) ст. 58 „про перенесування у-

МІХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Подув бурлацтва.

У 60-ліття М. Горького.

(Докінчення.)

І ще одна риса природності Горького. Всі загадані письменники — може за шийком єдиного Буніна — використовують аради-годи кохання мов власний літчий підприємства експлуатують здорову, змістову діяльність і смак своїх адегерованих творів. У Горького, як у адегерованого сила природи, кохання не є ніяким пікантним сосом, розпусткою або первертеном примхою. Воно має дужий позитивний характер, що очікує жагу — людською, звичайною потребою „жити“.

Горький має скромність і іронічну усмішку людини, що неждано одо-була успіх, славу і дозвілля свободи. Праця, а якої він почав: щоб вивчитись писати, не стала досі для нього легким, уже вивченим мистецтвом фазисів. Ного стилі, поглиблювався і ніяким роками, разом із його голодом європейської освіти. Ного твори першої доби це праці бездосвідної простоти людини, що оповідає небагато на лоні природи. Ного три томи споминок це праці простоти нашньої мистецтва на прикритих терезках для атомів слова. Найбільші мистецтвознавство і

композицією своїх творів, щоб організувати погодувати із природності. Горький не звав цих мун. Життя, яке він малював мало стилі „поетичного безладу“ в діяльності доглянення ним, що його не треба було поганаувати. Російський опротестований інтелігент, мішанин, усякий „літвий“ і „блудний“ челядк, жили „моментом“, мов богемісти і дали себе нести хвилею буденщини химерної, мов їхня нудьга.

Всі вони ставали вранді-годи бурлаками. Великоміський інтелігент заступав собі степ невинними мандрами по знайомих і незнайомих хатах, а Волгу потоками чаю та горілки. Він мав у своїй душі неодиу струну романтичного європейського артиста і тільки його чехівський „безкрилі бажання“ не в силі були паяти саів коротких, ясних і нових, тому, що вони теж лились потоками невинного красномовства. Те, що в Європі було винятком: потреба вічних самообнування однієї та свого середовища, в парі з потребою вічно нових захоплень подумом життя належало серед російських бурлак і інтелігентів до найбуденніших явищ.

Із цих поштованих настроївних картин повстав один із найприродніших театрів. Горький зробив іше врон уперед у відомості до Чехова, який відкинув у своїх психа-фабулу“. Він створив таку ілюзію буденної євнини, що глядач мов ді-

аві особи його псу, перестав ждати якоїнебудь полії, що могла би зміняти цю природну атмосферу.

Саме тепер минуло 25 літ від часу, коли Райнгард у Берліні виставкою „На дні“ добився одночасно трьох успіхів: одобув славу своему театрові, Горькому і касову псу, що сотні разів не сходила з афіша. Менш-більше в тім самім часі наш галицький театр, на вершці свого розвитку, ставив теж і „Мішан“ із дивним ерозумінням духа психології, що невідомо для нас, була така близька неодиї нашій рідні. Захарчук не грав Тетерова, а переживав не раз себе прилюдно: Юрчак у ролі Перчіхіна міг рівнятись із найкращими європейськими акторами, „Мішани“ і „На дні“ палили на душу лямпес дивним чадом, мов уряка ту, в якій купаємось у насолоді власного болю.

Тут за чим? Біль чого? Як погодити їх із насолодою? Кутки нашної душі нагадували нам кутки наших хат, де дрімала нудьга із усією сірною мішанською моралі. Поруч туги за якийнебудь іншим життям, ми відчували насолоду, що можемо нехтувати власною буденщиною, роздранувати власні та чужі рани. „Літня“ тверезість мішан, що виліли до родинного самовару ішла в парі з паними бунтами проти свого середовища. А над усім тим філософія, що мала в собі стільки розуму, що й поант: іскра спідморо-

ти, що ми — „люди“ підбальорували „Чоловік — це звучить гордо“.

Горький не виправдує життя ніякою „глибокою“ філософією. Він не творить філософії із ніякого „ли-шого“ життя. Найглибша філософія та найвище життя це для нього єдина наша дійсність, залежна від нас. Її можна з однаковим правом похвалити, що й непадінити. І всіх своїх ближніх так само. Веселій чи сумний погляд залежить від віри в людину. Чи в силі вона створити нове життя? І в ній не інакше як із вірою в життя позавсесвітнє. Вірши — є не вірши — нема“. А ти, Горький, сам віриш? Він тлядить добрячим очима, прихильними людству і каже: „Я сам думаю над цим усе життя і що називаю не знаю. Ви розумієте за мене: читайте те все, що я написав, може я таки в щось вірю, бо, правду кажучи, я тільки передавав те, що відчував і бачив. А сам... такі інші як я“.

Провідники російської революції складають поклін Горькому за те, що він повірив і адегичав революції. Провідники європейської критики складають йому поклін за те, що не вірив і не зважчував її більше як людину, що цю революцію творила.

Справа, помилок у вчорашній фелетоні: 2 шпальта, 4 рядок „літв.“ зам. „літв.“ 4 шп., 4 ряд. „подув“ зам. „подув“.

А. ПЯСЕЦКІ С. А. КРАКІВВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Діля А-В і Ц-Д.
Варшава, Краківське передмістя ч. 7.порушає безконфліктно, у величезній кількості роду чокколадки сметанкової, молочної, десертної і до варення як також чокколадки, кармельки і цукри. — На шумною рекламою, але якісно знаменитими виробами, зробленими з гаранційно чистих сировин, хочемо здобувати призначення найширших кругів, одночасно численні найпристосованіші цінки. Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.
12-30**Зі спортивного життя.**

Гасмонець — Україна 5:3 (1:1).

Вослід цей говорить сам за себе. Гасмонець виступила в повному складі з великою кількістю українських гравців, яких на товариські змагання провів „Гасмонець“ у вигляді за відомою не статистично. А прикладом вони були „Гасмонець“, особливо в першій половині, коли жид. дружина, заскочена блискавкою грою „Україна“, втратила просто голову Шейво в другій половині жиди отримали і пригрозили „Україну“, яка почала боротися досить таємно і дала собі стріли в першій частині другої половини аж чотири голи. Одне „Україна“ не впадала на душі, але втратила всі сили, майже в другій половині у неї майже ледь акцентувалися, і з двох наступів побуду два голи.

Найкращою частиною жидої дружини був безперечно напад: в ньому блисків Петро, Цимбала і Сич. Поміч з Раком в першій половині оповідали як свій своє завдання: в другій заломилась через несподіванку (паса перестуду) вище атакованого. З заломив був лінійний Грешук, але несподівано сфокусованим жид. грача чималим один гол. Воратар Труш має на совісті першого й останнього гола „Гасмонець“, хоч зрештою був на своєму місці. Суддя по грі „Україна“ в першій половині, який повинен був бути як не зоближний, то бодай ремісник. Змінилась карта в другій частині тому, що наша дружина не витримала темпа і впадала на землю. Причина цієї невідержимості: недостатня відновити заправу, ну — й молоді сили деяких гравців. Одне з опрацьованих, що під амлім провозом фазового тренера п. Водера дружина як свій стремувалась і загартувалась своїми до дальніх твердих боїв на мистецтво змислює Ахлесен. В кожному разі вислід вчорашніх змагань провів „Україна“ може зачислити до успіхів. Другі в черги змагання з почесним вислідом вказують на те, що „Україна“ на дорозі до розвитку.

Склад дружини як цілість досить добрий. Тільки може мала зміна в нападі вийшла йому на користь: пересування Цимбала на чільника так, що обидва найкращі стрільці Сич і Петро були на пості злучили найвідповіднішими стрільцями.

Публіки біля 600 осіб. Суддя п. Завітовський добрий.
В. Ст.

ОПОВІСТКИ.

Виділ Т-ва „Українська Студентська Громада“ в Кракові подає до відомої інтересів, що надані вписи на III. трим. фіз. виділу Яг. Ум. будуть відбуватися від 23—28 IV. п. р. Прикметно є турбування і аджежить від удокументування важливих даних. — За Виділом: О. Гайдукевич. 2-2

Реконструкція для Панів відбувається під провозом о. д-ра Гавр. Костельника і скарбничий перші при вул. Коперника від суботи 7. квітня до середи 11-го квітня в год. 6:30 вечором. 1863 1-3

Організаційний Комітет Союзу Українських Хорів звиняє всі „Бояни“ і самостійні хорів вступати в членів наміченого Товариства і як також перевести реєстрацію всіх хорів і співочих гуртків в своїй окрузі і заохотити їх до вступлення в членів Союзу. Письма сати на адресу: Левицька Олександра секретарка — Панів — вул. На Байкат ч. 17. 1863 1-1

Інж. Микола Меркум і Маркус родж. боснійська в Чеська. Тешині в нагоди свого візначення аложили 300 К. на українських інвалідів. Шпору подяку складає — Гол. Рада УКТОНІ у Львові. 1-1

ДРІБНІ ОГолошення.

НОВІ ноты. В. Белкоровавий: Українська Душа VI, на скрипку, Сонати I, II, III, на фортепіано. 1795 1-5

БЮЖЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СІРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятих літ у підлім краю відома фірма Іван Зальтенрайх, Львів, пл. Маріинська 3. Кушукі, брильянти, золото, срібло, пасту найкращі ціни. 3-3

ПАРЦЕЛЯ будівельна, дуже гарна, сонячна, дво-фронтна коло Личаківського двірця продається. Відомості: Львів, вул. Коперника ч. 26. С-ня „Супруга“. 1866 1-2

ЗАРЕМОНТ мешкання о 4 кімнатах дан мешкання з 2 кімнат і кухні. Зголошення до Адміністрації під „О.казів“. 1811 1-1

Новий музичний каталог висилає на бажання Книгарня Наук Т-ва ім. Шевченка Львів, Ринок 10. 5-10

4 ЗОЛ. коштовеложка, ніж, вишкі з хіпського срібла у Мандля, Коперника 14, проти кіна Коперник. 1812 3-15

КРИНИЦЯ — Вілла „Якубіна“ біля нових Лазничок. Кімнати з повним удержанням по приступних цінах. Управління в українських руках. Початок сезону 1-го травня. Зголошення до 1-го травня приймає п. Єлена Савицька вдова по гр.-хат. пароху Чалин п. Топорів. 1856 1-3

САМОСТІЙНИЙ, меткий діловодчик до ведення кооперативної, безжених, що має поручення від священника, негайно потрібний. Зголошення негайно особисто у о. Личинського, Борислав. 1860 1-2

МРАЗНИЦЯ к. Борислава починає будову мурованої церкви. Плани і кошториси можна переглянути на місці. Архитекти-будівничі що рефлексують на будову згодять вносити свої проекти до дня 10. п. м. на адресу о. І. Личинський парох Борислава або особисто дня 7-го квітня п. р. у Львові може подати інформації інж. Пежинський. 1862 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ЛІКАР**Д-р М. Козак**повернув з заграниці і ординує 1854 в СТАНИСЛАВОВІ 1-3
вул. Голуховського ч. 21.**ЛІЧНИЦЯ****Д-ра М. КОЗАКА**

і Д-РА С. РОБІНЗОН-КОЗАКОВОЇ в Станиславові

вул. Голуховського ч. 21.

Щоденне удержання з лікарською опікою від 15 золотих.
Вичинування на порід 10 зол. денно. 1855
Вільний вибір лікарів. 1-2
Телефон 605. Телефон 605

Спеціаліст надуг легінів, серця і жовудна

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1056 Пересвітлення Рентгеном. 21-24

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синистуцька ч. 17. II. п. Спробування знятих зубів, пилькування й вишліщення зубів без болю. Штувальні зуби в канцукі і золоті після американської системи. Пациєнти з провізії позгоджуються в найкоротшому часі. П.Т. Урядовим і студентам значна 1852 зника. Подекші в сплатах. 2-5

КОМПЛЕТ перша 30Л. 28.

6 дюйм, 8 дюйм, 8 дюйм і 8 дюймів з хіпського срібла. II-га сорта 25 зол.
у Б. ГРИНБЕРГА, Синистуцька 4.

Волоєнь на матраци

Перша краса прядільня в Бродях
МАГАЗИН у Львові, ШПИТАЛЬНА 10
ІОСИФ ФРЕНКЕЛЬ. 6-10

„ФОСФОР“**ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ****Л Ь В І В**

Баторія 32/Д Телефон 50-69

СТАРШИЙ лікар бажавши нити місце осідку. Ласкаві інформації прошу слати до Адміністрації „Діло“ для лікаря“. 1863 1-1

КОМНАТА для двох панів з удержанням негально до винайму вул. Стрийська 26, партер I, двері на право. 1-1

ЦЕРКВА дерев'яна в добрім стані на 400 душ дуже дешево до відступлення бідній парохії. Успіх: Церкву мусять розібрати і перенести на місце призначення, негально по Великодних Святках. Голоситися негайно особисто Мразини стація Борислав. 1-2

***********ПЕРЛМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА**

є безглядно найліпшою і найвидатнішою фарбою до білля, вапна і малярських цільей. Відзначена на виставах в Брюсселі, Медіолані і Парижі золотими медалями. 1875 Скрізь до набуття. 12-2

Жіноча конфекція

ЦЕЦИЛІ ГАН львів, площа Смальна ч. 1а. поручає найновіші весняні моделі в плащах, сукнях і трикотажних по поміркованих цінах. — Подекші в сплатах. — Замовлення позгоджуються у власній робітні на протязі 3 днів. 2-10

Надзвичайний Загальний Збір

Союзу Українських Приватних Службовиків „Супруга“ у Львові відбувається дня 22. квітня 1928 в год. 9-тій рано в доміні при вул. Коперника ч. 26 з таким порядком нарад: 1) Відкриття Збору і вибір голови Збору, 2) Верифікація протоколу з попередніх Загальних Зборів, 3) Вибір голови, 4) Вибір членів і 6) вступників членів Головної Ради, 5) Реперат на тему: Наші праці умовного працівника, 6) Внесення і записи. — Якщо в означеному часі не явиться на Зборі 1/2 часть всіх членів, потрібних до правозаступності нарад, відбувається в годині 10-ій того самого дня, в тій самій залі і з тим самим порядком нарад другий Загальний Збір, який рішенням без огляду на число присутніх членів. — Головна Рада „Супруга“. — Львів, дня 30. березня 1928 року. 1868 1-1

Присилайте передплату!**Конкурс.**

Краще Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові приймає до помічі шефа бюро аграрних операцій

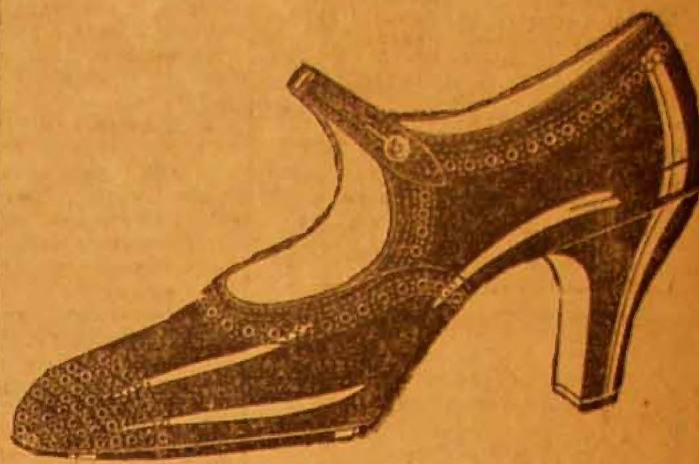
ІНЖІНІРІВ-КУЛЬТУРТЕХНІКІВ

(інженірів-механіків), як своїх урядовців. Винагається: 1) Поміщення культуртехнічного (механічного) відділу на Технічній Високій Школі враз з дипломовим іспитом. 2) Поміщення приписаних до студій практик поміркових та механічних. 3) По змові виконання практичного заняття в цьому фаху після закінчення студій. Преподання належить вносити до бюро Товариства у Львові, вул. Зіжорича ч. 20, з дозвученням відпису диплому, свідення, посвідок практичних, передбачити та референції одного зі станових товариств українських інженірів, в першу чергу Українського Технічного Товариства у Львові. — Під увагу виміється тільки ті пропозиції, які вилінуть до дня 20 квітня п. р.

Краще Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові.

Інж. Ю. Павлюк-овський а. р. президент.

Інж. Е. Хвостовий а. р. директор бюро.

32.50 Дельжа

Останній модель в різних барвах
До набуття у всіх філіях і заступництвах

НАЙНОВІШІ**ДІТОЧІ ВІЗКИ**

Е. КІК
Львів,
Жовківська ч. 17.
полагоджує всілякі на-
правки і вліпіння. 1-3

РЕАЛЬНІСТЬ

кодо суду не-
гально на продаж.
Д-р Хоминський
Камінька Струм.
1841 2-2

Надзвичайні Загальні Збори

Т-ва „Міланське Братство“ в Тернополі відбуваються дня 17. квітня 1928 в год. 3-ій попоз. в великій залі Міланського Братства в Тернополі із слідуючим денним порядком: 1) вибір видуку, 2) внесення і записи. Вступ на Загальні Збори мають тільки члени Т-ва які викажуться іспитимачею, а яку кожний член одержить в дні 17. квітня п. р. між годинами 8—12 в позудне в локалі Т-ва. — Анжирі Фалендін голодара, Антіа Давіа скар. 1-2

VI. Звичайні Загальні Збори

Українського Красного Товариства опік. над Інавалідами у Львові відбуваються дня 21. квітня 1928 в год. 4. попоз. в залі Української Бесіди у Львові, вул. Рутенського 22/Л. Порядок нарад: 1) Отворення зборів, 2) відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів, 3) звіт з діяльності Т-ва, 4) звіт ревізійної комісії, 5) ухвалення абсолютної уступуючої Головної Ради, 6) акція статуту, 7) вибір голови Т-ва і 9 членів Гол. Ради, 8) вибір Ревізійної комісії, 9) внесення і записи. — На випадок, коли означену годину не явиться достаточне число членів Т-ва, збори відбуваються в годину пізніше з тим самим порядком нарад і важністю рішень. — Гол. Рада УКТОНІ у Львові. 1867 1-1